

חוק חג המצות (איסורי חמץ), התשמ"ה—1985

1. מצהרי יום י"ד בניסן עד עשרים דקות אחרי שקיעת החמה של יום כ"א בניסן לא יציג בעל עסק בפומבי, מוצר חמץ למכירה או לצריכה; לענין זה, "מוצר חמץ" —
- (1) לחם;
- (2) לחמניה;
- (3) פיתה.
2. הוראות סעיף 1 לא יחולו —
- (1) בתחומו של ישוב שבו כל התושבים או כל חברי מועצת הרשות המקומית אינם יהודים;
- (2) בתחומו של ישוב אחר — בחלקו שבהם מרבית התושבים אינם יהודים או שבהם מרבית בתי-העסק אינם של יהודים.
3. העובר על הוראות סעיף 1, דינו — קנס.
4. (א) שר הפנים ימנה מפקחים לענין חוק זה מבין עובדי המדינה ומבין מי שמונה כדין לפקח או למפקח מכוח חיקוק, וכן מתוך רשימות פקחים ומפקחים שהגישו לו עיריות, מועצות מקומיות או — בהסכמת שר הדתות — מועצות דתיות.
- (ב) למפקח כאמור תהיה סמכות לערוך חקירות על עבירות לפי חוק זה; בהשתמשו בסמכות כאמור —
- (1) יהיו למפקח סמכויות שוטר לפי סעיף 2 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט—1969¹;
- (2) יהיה מפקח רשאי להשתמש בכל הסמכויות הנתונות לקצין משטרה בדרגת מפקח לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)², וסעיף 3 לפקודה האמורה יחול על הודעה שרשם מכוח סמכות זו.
5. בתוספת השלישית לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד—1984³, בסופה יבוא:
- "23. חוק חג המצות (איסורי חמץ), התשמ"ה—1985."
6. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, וכן לקבוע אותם חלקים של רשויות מקומיות שבהם לא יחול סעיף 1, כאמור בסעיף 2 (2).

ד ב ר י ה ס פ ר

בשנים האחרונות פשה נגע מכירת חמץ בפסח (לחם ופיתות) בחוצות הערים. למרות העובדה שלפחות 80% מכלל הציבור היהודי בארץ אינם אוכלים לחם ופיתות בחג הפסח, הרי הולך וגואה גל מכירת החמץ בחנויות, בקיוסקים ובמזנונים בפסח ומוצרי החמץ מוצגים לראווה בפרהסיא, דבר הפוגע ברגשות רוב הציבור הדתי, המסורתי והלאומי.

הצעת החוק מטרתה למנוע הצגת לחם, לחמניות ופיתות בפומבי, כדי למנוע פגיעה ברגשות הציבור. להצעת החוק סייגים לגבי ישוב שתושביו אינם יהודים או בחלק של ישוב שמרבית תושביו אינם יהודים או מרבית בתי העסק שבו אינם של יהודים.

חברי הכנסת: אבנר חי שאקי ואברהם שפירא

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

2 חוקי א"י, כרך א', עמ' 467.

3 ס"ח התשמ"ד, עמ' 195.